RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

nr. 102.559 van 16 januari 2002
in de zaak A. 83.007/VII-17.920

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. DE HEMPTINNE,
kantoor houdende te 1180 BRUSSEL,
Postiljonstraat 23

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Marokkaanse nationaliteit, op 1 april 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 10 februari 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 10 februari 1999;

Gelet op het arrest nr. 81.866 van 16 juli 1999 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de genoemde bestreden beslissing wordt verworpen;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2001 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. JACUBOWITZ, die, loco advocaat J. DE HEMPTINNE, verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij, die op 12 september 1993 in Marokko in het huwelijk is getreden met een Belgische onderdaan, kwam België binnen op 18 mei 1994.

1.2. Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 6 juni 1997 werd het huwelijk nietigverklaard; dit vonnis werd bevestigd bij arrest van het Hof van beroep te Antwerpen, uitgesproken op 23 juni 1998; uit deze gerechtelijke beslissingen blijkt dat de partijen nooit de bedoeling hebben gehad met hun huwelijk een duurzame leefgemeenschap tot stand te brengen, zoals bedoeld door de toepasselijke Marokkaanse wet; het beschikkende gedeelte van deze beslissingen werd overgeschreven in de registers van de burgerlijke stand van de stad Antwerpen op 13 januari 1999.

In dit arrest wordt gezegd: “dat de instemming van de echtelieden niet gericht was op het vestigen van een duurzame leefgemeenschap, maar enkel werd gegeven in hoofde van tweede geïntimeerde (= de Belgische onderdane) om te voldoen aan de wens van haar ouders en in hoofde van appellant (= de verzoekende partij) om zich de nodige verblijfsdocumenten te verschaffen om verder in België te kunnen verblijven en er zich te vestigen en dat dit huwelijk nooit aan enige realiteit heeft beantwoord”.

1.3. Op 10 februari 1999 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Dit bevel is als volgt gemotiveerd:

> "Artikel 7,1,3/ van de wet van 15 december 1980: heeft door zijn gedrag de openbare orde geschaad. Trad in het huwelijk met een Belgische met als enige bedoeling zijn verblijfstoestand te regulariseren. Dit huwelijk werd bij Arrest van het Hof van Beroep Antwerpen op 23 juni 1998 vernietigd. Het beschikbare (sic) gedeelte van het arrest werd ingeschreven in de Registers van de Burgerlijke Stand te Antwerpen op 13 januari 1999".

Dit is de bestreden beslissing;

2. Overwegende dat uit de gegevens, meegedeeld door de verwerende partij, blijkt dat de verzoekende partij van ambtswege werd afgevoerd van het vreemdelingenregister; dat aan de raadsman van de verzoekende partij ter terechtzitting de vraag werd gesteld of de verzoekende partij nog in België verbleef; dat deze het antwoord op deze vraag schuldig bleef; dat de raadsman van de verwerende partij daarop antwoordde dat een dergelijke gevolgtrekking niet kan worden afgeleid uit een afvoering van ambtswege;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een enig middel deschending van het proportionaliteitsbeginsel inroept, omdat niet alle gegevens van het dossier in aanmerking werden genomen; dat de verzoekende partij stelt dat zij regelmatig werkt, haar fiscale verplichtingen nakomt, steeds op hetzelfde adres heeft gewoond en familie in België heeft wonen; dat de verzoekende partij voorhoudt dat de "uitdrijving" uit het grondgebied een niet proportionele maatregel is ten aanzien van de schending van de Belgische openbare orde, waarvan sprake in de bestreden beslissing;

3.2. Overwegende dat de instelling van het huwelijk de Belgische openbare orde raakt; dat de verzoekende partij gehuwd is met een Belgische onderdaan met als enige bedoeling zijn verblijf te regulariseren; dat dit schijnhuwelijk werd nietigverklaard bij vonnis van 6 juni 1997, bevestigd bij arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen op 23 juni 1998; dat daaruit blijkt dat de verzoekende partij de openbare orde heeft geschaad; dat de verwerende partij artikel 7, 1, 3/ van de wet van 15 december betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen rechtmatig heeft toegepast; dat de door de verzoekende partij aangehaalde elementen niet van aard zijn de wettigheid van de beslissing aan te tasten;

3.3. Overwegende dat de verzoekende partij ook de schending inroept van artikel 8 E.V.R.M., aangezien de verwijdering van het grondgebied van het Rijk de verbreking van haar gezinsleven zou betekenen;

Overwegende dat het huwelijk vernietigd werd, omdat het een schijnhuwelijk was; dat de beweerde schending van artikel 8 E.V.R.M. bijgevolg feitelijke grondslag mist;

3.4. Overwegende dat het enig middel niet gegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 347 euro en 5 cent, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien januari tweeduizend en twee, door

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	L. JOLIE,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

L. JOLIE. **E. BREWAEYS**